

न्धुभ्यो अभवदु लोककृत् RV. 9,86,21. स्त्रीके चिदु लोककृत् 10,133,1. AV. 18,3,25. TS. 4,1,49,1. TBa. 3,7,7,10. Āḡv. Ça. 4,13,5. — 2) m. = लोककर्तृ MBh. 3, 2165. 13, 1103. R. 1, 43, 26. MĀrk. P. 47, 2. Verz. d. Oxf. H. 47, a, No. 103, Z. 9.

लोककृत्^{र्षु} adj. = लोककृत् 1): उ लो^० RV. 9,2,8.

लोककृत्^{र्षु} adj. den Himmel bewohnend KHĀND. Up. 2,24,5. 9. 14.

लोकगति f. das Thun und Treiben der Menschen HARIV. 7092. R. 7,26,58.

लोकगाथा f. ein im Munde des Volkes lebender Vers SARVADARÇANAS. 2,1.

लोकगुरु m. Lehrer der Welt, — des Volkes R. 2, 101, 26 (110, 21 GORR.). Bhāg. P. 4, 2, 7. 19, 39. 20, 17. 6, 17, C. 7, 4, 29. सर्व^० 4, 19, 3.

लोकचक्षुस् n. 1) pl. die Augen der Menschen Spr. 1608. — 2) das Auge der Welt, die Sonne ÇABDAM. im ÇKDr. m. nach WILSON und ÇKDr.

लोकचर adj. die Welten durchwandernd: नार्द MBh. 2, 269.

लोकचारित्र n. der Hergang in der Welt R. ed. Bomb. 1, 9, 10. लोकवृत्तान्त ed. SCHL.

लोकचारिन् adj. = लोकचर: Çiva MBh. 13, 1188.

लोकजननी f. die Mutter der Welt, Bein. der Lakshmi Verz. d. Oxf. H. 183, b, 3 v. u.

लोकजित् 1) adj. a) Gebiet gewinnend ÇAT. Br. 14, 4, 2, 33. — b) den Himmel gewinnend M. 4, 8 (superl.). लोकजितं स्वर्गम् so v. a. स्वर्गलोकजितम् AV. 4, 34, s. — 2) m. Bein. eines Buddha AK. 1, 1, 2, 8. H. 235.

लोकज्ञ adj. die Welt —, die Menschen kennend Spr. 4713. Davon ऽन्ता f. Weltkenntniss, Menschenkenntniss ebend.

लोकज्येष्ठ adj. der vorzüglichste unter den Menschen, Beiw. Buddha's VJUTP. 1. HIUEN-THSANG II, 157.

लोकतत्त्व n. Kenntniss der Welt, Menschenkenntniss R. 5, 48, 8.

लोकतत्त्व s. u. तत्त्व 1) d).

लोकता f. in तल्लोकता, nom. abstr. von तल्लोक adj. im Besitz seiner Welt seiend Bhāg. P. 4, 24, 7. MBh. 7, 6519 ist st. गतास्मि लोकताम् mit der ed. Bomb. गता सल्लोकताम् zu lesen.

लोकतुषार m. Kampher RĀġAN. im ÇKDr.

लोकदम्भक adj. die Leute betrogend Spr. 4249.

लोकद्वार n. das Thor zum Himmel KHĀND. Up. 2, 24, 4. 8, 6, 5. Davon

द्वारीय n. N. eines Sāman (vgl. KHĀND. Up. 2, 24, 4) Schol. zu KĪTJ. Ça. 9, 1, 10. 8, 16. 10, 1, 2.

लोकधातृ m. Schöpfer der Welt: Çiva MBh. 13, 1161.

लोकधातु m. Bez. eines best. Theiles der Welt bei den Buddhisten VJUTP. 8. 81. WILSON, Sel. Works II, 29. 32. fg. लोकधातव्य als Bed. von वर्ष AK. 3, 4, 29, 226. — Vgl. सकृ^०.

लोकनाथ m. 1) Herr der Welten: Brahman ÇABDAR. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 38, b, No. 95, Z. 16. ब्रह्मादयः Bhāg. P. 3, 24, 5. सुरेश्वराः 9, 18, 13. Vishṇu oder Kṛṣṇṇa H. Ç. 71 (fälschlich लोकनाथः). MBh. 2, 9. 16, 137. Bhāg. P. 2, 7, 15 (खलित^०). Çiva ÇIV. KUMĀRAS. 8, 77 (nach der Lesart im ÇKDr. स लोकनाथः st. त्रिलोकनाथः). die Sonne Verz. d. Oxf. H. 32, a, 27. — 2) Beschützer des Volks als Beiw. eines Fürsten R. 2, 24, 19. 42, 18. 100, 15. 110, 2. R. GORR. 2, 1, 42. 21, 14. 81, 2. 7, 83, 11. RĀġA-TAR. 2, 26. Bhāg. P. 3, 15, 4. — 3) ein Buddha H. Ç. 80. N. pr. eines Buddha TRIK. 1, 1, 14. RĀġA-TAR. 1, 138. WILSON, Sel. Works II, 16. 18. 27. —

4) N. pr. des Verfassers der Padamaṅgari COLEBR. Misc. Ess. II, 37.

चक्रवर्तिन् N. pr. eines Commentators des Rāmājāṇa Ind. St. 1, 468.

लोकनाथरस m. Bez. einer best. Mixtur Verz. d. B. H. No. 963.

लोकनिन्दित adj. von Jedermann getadelt SARVADARÇANAS. 78, 13. fg.

लोकनेतृ m. Führer der Welten: Çiva ÇIV.

लोकप m. Hüter einer best. Welt: लोकपा ब्रह्मणो ये MBh. 1, 3651. Welthüter, deren acht Bhāg. P. 3, 23, 39.

लोकपति s. u. पति 3) und Ind. St. 10, 41. 120.

लोकपति m. 1) der Herr der Welt: Brahman VARĀH. BRH. S. 74, 4. Vishṇu Bhāg. P. 2, 4, 20. — 2) Gebieter über das Volk, Fürst R. 5, 93, 23. Bhāg. P. 1, 17, 41.

लोकपथ m. ein allgemeiner Weg, die gewöhnliche Art und Weise MBh. 13, 4898.

लोकपद्धति f. ein allgemeiner Weg SARVADARÇANAS. 93, 21.

लोकपाल^{र्षु} m. 1) Welthüter, deren bei Manu und später vier oder acht angenommen werden, je nachdem vier oder acht Weltgegenden gezählt werden, LIA. I, 771. fg. ÇAT. Br. 14, 7, 2, 24. AIR. Up. 1, 3, 3, 1. KAUSH. Up. 3, 8. Verz. d. B. H. No. 1252. fg. M. 3, 96. 8, 23. 9, 315. MBh. 1, 7854. 8176. 2, 446. 3, 1710. fg. 1714. 2127. 2132. 2139. 2164. 2171. 2180. 2182. 12024. 16179. R. 1, 3, 20. 19, 26. 72, 7. 2, 23, 22. 91, 13. R. GORR. 1, 70, 4. 3, 84, 11. 6, 72, 41. RAGH. 17, 78. VARĀH. BRH. S. 43, 57. 46, 10. 48, 26. MAHĀNĀR. Up. in Ind. St. 2, 94. NṢ. TĀP. Up. ebend. 9, 107. WEBER, RĀMĀT. Up. 326. 351. VP. 133. 169. 226. Bhāg. P. 1, 11, 27. 3, 6, 12. figg. 4, 17, 11. PĀNĀT. 38, 13. Çiva ÇIV. — 2) Hüter des Volkes, Fürst H. 690, Sch. HALĀ. 2, 266. RAGH. 2, 75. RĀġA-TAR. 1, 346. नर^० RAGH. 6, 1. — 3) N. pr. eines Fürsten COLEBR. Misc. Ess. II, 280. — 4) das Hüten des Volkes R. GORR. 1, 70, 4.

लोकपालक m. 1) = लोकपाल 1) Bhāg. P. 5, 18, 26. — 2) = लोकपाल 2) Bhāg. P. 4, 18, 7.

लोकपालता f. nom. abstr. von लोकपाल 1) MĀRK. P. 108, 18.

लोकपालत्व n. dass. HARIV. 603. R. 7, 3, 15.

लोकपितामह^{र्षु} und सर्व^० s. u. पितामह 1) b) und füge Bhāg. P. 3, 10, 1 hinzu.

लोकपुण्य N. pr. einer Oertlichkeit RĀġA-TAR. 4, 193.

लोकपुरुष m. die personifizierte Welt H. 94, Sch.

लोकपूजित 1) adj. allgemein geehrt. — 2) m. N. pr. eines Mannes LALIT. ed. Calc. 202, 10.

लोकप्रकाशक n. Titel einer Compilation des Kshemendra Verz. d. B. H. No. 804.

लोकप्रकाशन m. Erleuchter der Welt, die Sonne H. Ç. 9.

लोकप्रत्यय m. allgemeine Geltung, Landläufigkeit KĀTJ. Ça. 13, 1, 9.

लोकप्रदीप m. Leuchte der Welt, N. pr. eines Buddha BUAN. Intr. 102.

लोकप्रवाद m. ein allgemein gebrauchter —, landläufiger Ausspruch, — Spruch R. 3, 22, 32. 59, 15. 5, 26, 6. HIT. 11, 6.

लोकप्रसिद्धि f. allgemeine Geltung: ऽप्रसिद्ध्या nach der herrschenden Gewohnheit VARĀH. BRH. S. 95, 1.

लोकबन्धु m. der allgemeine Freund, Bez. der Sonne H. Ç. 6. Çiva's ÇIV.

लोकबान्धव m. der allgemeine Freund, Bez. der Sonne Verz. d. Oxf.